

Redactat de NICU STEJEREL.

Redacția ARAD, Mikes Kelemen utca 8/10.

Toate manuscriptele să se trimită la adresa aceasta.

Dela întărirea protopopilor din Arad, carte, cetire!

Zis'a consistorul, pilda aceasta: »eu sînt »totum factum« în dieceză, adecă eu fac ce vreau; și cine va crede întru mine, se va mîntui; iar pe cel ce nu va crede — îl voi osîndi, zice »Domnul« atotputernîc! — Cine crede în »conștițuție« — crede în hîrtie; — fiind-că marele Șaguna a pus și El, că toți bărbații mari: Conștițuția noastră, fără păreche în Europa — pe hîrtie!

Iar azi, șoarecii consistorului, să vezi, cum rod »hîrtia cu conștițuția«, — că 'ți vine să plîngi — de rîsul lumii!

— »Amin, amin, zic vouă: că de nu nu vă veți lăsa de pîrtinirea neamurilor, și de nu vă veți pune pe partea dreptății, și de vă veți căi de ce ați făcut, și de nu vă veți lăsa: de năravul dracului — nu vei crede întru voi — Amin!

De altfel poporul din întreaga dieceză saltă de bucurie yăzînd: cum consistorul a intrat în »zodia Racului«.

Da se bucură și poporul, cînd vede, că mereu și domnii dau semne de prostie! — Nu numai tot el, sireacul!

Incolo, să fim sănătoși.

Protopopii căzuți: Dr. Teodor Botiș (la Lipova) și Vichentie Pantos (la Cămineu) cîntă pe podobia glas 7/7

»Nui, nui, nui,

Nui dreptate, nui!»

Nici în țara neamțului,

Nici într'a Vlădicului,

»Nui, nui, nui,

Nui dreptate, nui!»

Iar Părintele Manoilă, (ne-ales, dar întărit la Lipova) învață cu nădejde irmosul: »Neamurile, neamurile, toate, te fericesc pe tine!»

Părintele Dr. Ciuhandu, care n'a fost de parte de majoritate, ar fi meritat-o! Dar și aici a avut noroc — în prietenul Ion Vancu!

Prorocul nou.

Grele timpuri am ajuns.

Doamnă sfinte, prea curate
Asta n'am mai pomenit:
La orașe, ca la sate
Vinul foarte s'a scumpit.
Toată lumea se jelește
Și cu grai, și mai p'ascuns:
Doamnă, apără, păzește.
Grele timpuri am ajuns.

Bietul popă dela sate
La cetate a sosit,
Și pretul de pe bucate
Pîn' la un ban l'a isprăvit.
Așa acum ca'n altă dată
El mereu gușa și-a uns,
Iar acasă mereu să vaită:
Grele timpuri am ajuns!

În birt, la mindră Marie
Joacă 'n cărți și și bate 'n cap,
Unul a cărui soție
Și pruncii n'au de mîncat!
— »Ce te lași, să mori de foame
Vezi, că răul te-a pătruns!
— »Ce să-i fac, zău — vezi, cocoar!
Grele vremuri am ajuns!«

Judele la crîsmă șede
Cu tot sfatul luminat
Și de-acolo bine vede
Podurile cum s'au spart
Birtul crește tot mai mare,
Juda pricepe la tuns!...
Pentru poduri?... Nu-s parale:
Grele timpuri am ajuns!

Niște tineri s'opintiră
Ca să facă un mare bal
Și venitul 'l anumeră
Pentru'n scop național...
Pentru scop, puțin rămîne,
De și mulți bani au încuș...
Scopul? rabde — mări romîne:
Grele timpuri am ajuns!

Dascălul trimite acasă
P'un copil bun după carte.

Tatăl său e în birt. La masă
El rachiul altora 'mparte.
Cînd sosește acasă, beat,
(Banii 'n birt toți au apus):
El, trîntit, mormoaie 'n pat:
Grele timpuri am ajuns!

Un ficior merge 'n peșite
La o fată cu avere.
Intr'ășa, pe nimerite
Și o cere de muere.
Ca să aibă curaj mare
El întîi gîtul și-a uns...
»June beat — la fată mare...
Triste timpuri am ajuns!

Și așa mai fie-care
Mi-se vaită tot mereu,
Încît de-atîta vaitare,
Să ferească Dumnezeu!
Numai Cucu nu se vaită.
Nici cei la care ajunge
Cîs veseli și cred, c'odată:
Bune timpuri vom ajunge!

George Dumitru, măiestru.

Sfatul părintelui.

— Fiule dragă, acum ai ajuns și'n dicta
țării și ai deplină libertate a cuvîntului. Fă-mă
și mie o plăcere, dacă îți la mine, să taci din
gură!

Nu vrea să-l sperie.

— Ioan: Boerul a sosit o cocoană
mai în vîrstă, dacă nu mă înșel, e cocoa-
na mare, mama coconiței.

— Stăpînul: Bine, Ioane, de ce nu
zici, că mi-a venit soacra?

— Ioan: Nu voiam să vă speriați așa
deodată.

Petrecere în ziua țîrgului.

Reclamagiul: Poftiți domnilor să vină la un
bou cu două capete?

Flăcăul: Ei și ce-i cu asta, mînu-măie mare!

Reclamagiul: Păi d-ta ai numai un cap.

Fata soarelui.

Pe cununa dealului
 Mere fata soarelui
 Și frate-său după ea.
 — Hei tu surioara mea,
 Hei tu surioara mierlie*)
 Fă colac din nouă grăie,
 Să mergem la cununie.
 — Hei tu frate vițiș crai
 Ce folos ți de crăie?
 Dacă mintea-ți brudie**)
 Eu atunci frate moi duce
 Dacă tu frate mi-ai face
 O morișcă de aramă
 Să măcine fără vamă.
 El atîta a umblat
 Pînă moară ș'a gătat
 Fără vamă a măcinat
 Și napoi s'a înturnat:
 — Hei tu soră tu mierie
 Fă colac din nouă grăie
 Mem soră la cununie.
 — Hei tu frate vițiș crai
 Ce folos-ți de crăie
 Dacă mintea-ți brudie?
 Eu atunci frate m'oi duce
 Dacă tu numai ți face
 Pod de aramă
 Peste vamă
 Pod argint
 Peste pămînt.
 El atîta și-a umblat
 Lumea toată-o înconjurat
 Pînă și ăstea le-a gătat
 Inapoi s'a înturnat:
 — Hei tu suricară mea
 Hei tu soră mierie
 Fă colac din nouă grăie
 Mem soră la cununie.
 — Hei tu frate vițiș crai

Ce folos și de crăie
 Dacă mintea ți brudie
 Eu atunci frate m'oi duce
 Dacă tu-i încunjura
 Jos numai toată lumea,
 Și nicăiri nu-i afla
 Tot o soață ca și eu.
 Să-ți placă frățiucă zeu.
 El lumea a încunjurat
 Numai tot în lung și în lat,
 Soață ca ea n'a aflat
 Inapoi s'a înturnat
 Și din grai a cuvîntat:
 — Hei tu soră, tu mierie,
 Fă colac din nouă grăie
 Mem soră la cununie.
 Lumea o-am încunjurat
 Numai tot în lung și în lat,
 Cai și tine n'am aflat.
 — Hei tu frate vițiș crai,
 Ce folos și de crăie
 Dacă minte ți brudie?
 Eu atunci frate m'oi duce,
 Dacă tu frate îi chema
 Stelele
 Druștelele*)
 Ca-acele ni-ș verele,
 Luceferii de stegari,
 Că aceia ni-s veri primari;
 Și soarele socru mare
 Ca-acela ne-a fost tata-re.
 El atîta și-a umblat
 Pînă pe ei i-a chemat
 Și n'apoi s'a înturnat
 — Hei tu soră tu mierie
 Fă colac din nouă grăie,
 Mem soră la cununie.
 Cîtea-i zis tu cu gura,
 Le-am făcut eu cu mîna.
 Cîte-ai gîndit cu gîndu

*) frumoasă, dragălașă.

**) brudie — neccoptă, copilărească.

* druște — paraniște.

Le-am plinit cu sufletu.
 — Hei tu frate vițiș crai,
 Ce folos ți de crăie,
 Dacă mintea ți brudie.
 Eu colacul l'oi găta,
 Și dacă-mi frîngi inima
 Da unde lume ți-o fi;
 Unde în lume ne-om găsi,
 Unde om găsi popa anume
 Ca pe noi să ne cunune
 — Soră, surioară mea!
 Eu atîta mi-oi umbla
 Pînă popa mi-oi afla.
 Noi soră ne-om cununa.
 — Ea de nuntă s'a gătat
 Și grîuț a măcinat.
 Și colacu l'a gătat.
 La biserică 'ndemnat.
 Au mers și s'au cununat,
 Popa a prins a-i cununa
 Icoanele-a blăstema,
 Și pe jos toate a pica.
 Și icoana precestei,
 Din fundu bisericei,
 Ea a prins a lăcrima
 Și din gură a cuvînta:
 — Că nu-i popă cu dreptate,
 Cunună soră cu frate
 Sînt feciori pe alte sate
 Și fete nemăritate,
 Pe cari poate să-i unească.
 După legea omenească;
 Dară nu frate cu soră
 De minunea tuturor,
 Ș'au gătat de cununat,
 Ei l'a drum s'au îndrumat,
 Cînd au fost pe pod de arămă:
 — Lasă-mă frate de mîină,
 Să nu ridic podea 'n loc
 Se văd ave-a-om noroc
 El de mîină a lăsat'o,
 Ea podeaua a ridicat'o:
 Ea apă că s'a uitat,

Și din gură a cuvîntat:
 — Hei tu frățiorul meu,
 Spusuț'am frățiuică ție,
 N'ai noroc să ai soție.
 Acestea de le-a grăit,
 Și la drum au pornit.
 Cînd au fost pe pod de aur:
 — Lasă-mă frate de mîină,
 Să-mi ridic eu o podea,
 Se mă uit la Dunărea,
 Că-acum curg lacrimi prin' ea
 Frățiuică de jelea mea,
 De jele și de bănat,
 De ce noi ne-am cununat,
 El de mîină o-a lăsat,
 Și-o podea și-a ridicat,
 Și în apa s'a aruncat;
 Tot din gură a cuvîntat:
 — Decît păcate cu frate
 Mai bine înecate
 Tot hrănuța peștilor
 Și cuibuțul racilor
 Rădăcini răchiților.
 El atîta ș'a umblat
 Pîn pe ea o a aflat,
 Și pe ea o-a 'ngropat,
 La biserică sub prag
 Și de jele și bănat
 Inima'n el a crepat
 Și pe el l'au îngropat
 La biserică sub prag.
 Cînd a fost pe la anuț,
 Răsări din el ruguț,
 Și peste vre-o trei zile
 Ea s'a făcut o floricea.
 Cînd era slujbă mai mare
 Ruguțu se întindea
 Rugița o cuprindea
 Toată lumea se mira.

URNASELLA

Nora țărănilor.

Fost-am june și-am junit
Dar la asta n'am gândit,
Să-mi cumpăr urit pe bani
Să fac fală la dușmani.

Fire-ai boltă sănătoasă,
Că pe multe faci frumoașă,
Tu potică să trăiești
Că pe multe rumenești.

Dragi îmi sînt copilele
Ca popii prescurele,
Dragi îmi sînt cocoanele
Ca popii icoanele.

Pentru mindra, care-mi place
Trei zile la domni aș face
Trei zile și-o săptămînă
Numai s'o apuc la mînă.

Știi tu mindră ce ți-am spus
La cules la cucuruz:

Să-ți fac ie de colie
Să-mi fii dragă numai mie,
(Tu ți-ai făcut de fuior,
Să fi dragă tuturor!

Sălcău Onu.

Aie taica patru boi
Vinde doi și-mi ia război
Vinde și două vitele
Și-mi ia ițe și vergele
Și vinde și doi viței
Și-mi ia spată și fuscei,
— O tu fată, tu nebuno,
Pentru trei fire de tort
Nu mi-oi țipa jugu 'n pod.

Voi sămăna grâu ca jaru
Și-oi merge la țîrg cu caru
Și-oi cumpăra giolgiu cu valu,
Să te 'nbrace mîncete-amarul.

Eu pe deal bădea pe vale

Busuioc moldovenesc
 Pus'am gînd să te iubesc,
 Dar mi-o spus o ardeleană
 Că ți-o scris bade cătană,
 Nu mi ciudă că ți-o scris,
 Mii ciudă, că nu mi-ai spus
 Să-ți fac merinde de-ajuns.
 Merinjoară de alman,
 Să-ți ajungă badio un an.
 Și cernută prin sprincene
 Fămîntată prin inele
 Și dospită în limbuță
 Și coaptă la inimuță.

De cînd badea m'a lăsat
 Cîte lacrimi am vărsat
 Ași face-o fîntînă 'n sat
 Fîntînă cu trei isvoară
 Cîne-a bea din ea să moară.
 Și de-a bea bădița meu,
 Să mi-l ține Dumnezeu!
 Dar de-a dujmanii mei
 Să crepe inima ei!

Cătănia-i faină tare,
 S'o privești din depărtare.
 În cătane ar fi ușor,
 Dacăr fi mîndra maior
 Și bădița ofițir,
 Să-i dea mîndrii salutar!

Valeriu Crișan.

Suflet românesc.

Iubit din sînge frățioare
 Cînd istoria privești,
 Tu prin minte-ți cu ardoare,
 Fi atent la ce citești.

Căci atuncia cu mîndrie,
 Vei simți bătînd în sîn,
 Inima-ți de bucurie,
 Că ești viță de român.

Chiar și'n caz de disperare,
 Și cînd relele te'ngîn,
 Totuși inima să-ți bată,
 Că porți nume de român.

Chiar și'n mărginile lumii,
 Soarta de te-ar depărta,
 Și-acolo cată-ți renume
 Că Român ești nu uita.

Iar cînd soarta ți se curmă,
 Și te va băga'n pămînt,
 Ferice'i fi și pe urmă,
 Chiar și'n vecinicul mormînt.

C'ai iubit cu infocare
 Și al vieți Tale fir,
 Tu l'ai tors fără 'ncetare,
 Pentru al țării suvenir.

N. T. Orășan,
 Newark O.

O șarlatanerie reușită.

Domnul (către cassarul unui circ): Dar asta-i tilhărie curată. Cum să plătesc acum și pentru copii mei, cînd la intrare stă scris românește: «Copii însoțiți de părinții lor, nu plătesc nimic».

Cassarul: Firește că copii nu plătesc nimic, fiindcă părinții plătesc pentru copii!

Intre prieteni.

— A.: Cum o duci, de cînd ești însurat? Înainte cînd erai neînsurat, schimbai mereu birturile!

— B.: De, dragă acum schimb mereu bucătăresele!

Norocul lui Roosevelt.

Fostul președinte al Statelor Unite, Roosevelt, de strașnic de scrupulos ce e în ce, privește cîntea omului, n'a vrut să se așeze la masă, la un banchet ce s'a dat în onoarea lui la Chicago, fiindcă a observat că printre cînteseni se afla și un senator care a făcut speculă în repetate rînduri, și s'a lăsat a fi corupt pentru anume intervenții și favoruri.

Ce ar fi făcut bietul Roosevelt dacă ar fi trăit în Ungaria, unde numărul deputaților și a altor bărbați de stat, apoi notari, primari, etc., cari fac speculă cu funcția lor publică, se ridică la cîteva mii?

Ar fi murit curat de foame,

Cucu la Jablanita

Cucule, pană pistriță
 Cîntă și la Jablanita
 Și cîntă cu cioc căscat
 Lui Viviluță turbat,
 Care cu Burdea a votat,
 Să resune peste sat.
 Că lui de cînd a votat
 Și nasul i-s'a strîmbat
 Gura în lături i-s'a dat
 Și a ramas om diformat
 Cînd în școală va intra
 Copiii s'ar speria
 De groază, că-i va mîncă;
 Că-i om groaznic la statură
 Și mojit peste măsură.
 Ochii și privirea lui
 Seamănă cu a dracului.
 Cîntă cucu mai cu haz,
 Lui Petru Stroescu acas:
 Cînd el cu Burdea a votat,
 Muerea lui s'o 'mbătat
 Și așa s'a bucurat.
 Și se rîdea cu dulceăță,
 Strîngînd un țigan 'n brațe
 Ea e naltă și gușată
 Și umblă tot cocoțată,
 Ca o iapă 'npedecată.
 Cîntă cucule pe strecu,
 Cîntă și lui Paul Grecu,
 Că-i burdist și blăstămat
 Și gușa i-s'o strîmbat
 De cînd de noi s'a lăsat.
 Cîntă-le de încheiat
 Să se auză peste sat:
 Fiți voi burdiști blăstămați
 Și de Dumnezeu uitați.
 Meargă-vă sufletu'n iad
 Căți vîndut pe bravul Vlad.

Un naționalist.

Cucu la Forotic.

Cîntă Cucule un pic,
 Cîntă 'n satul Forotic;
 Cîntă Cucule așa,
 Doară doar, s'or indrepta.
 Cîntă puiul cucului
 În mijlocul satului,
 Pe turnul bisericii,
 Că'n ziua alegerii:
 Chinezu prin sat a dat,
 Pe oameni i-a speriat
 Și pe mulți i-a înșelat.
 Cîntă-i: boala să-l lovească,
 Ca să nu mai corteșească,
 Că și așa nu-i de aici
 Ci-i venit din Bozovici
 Și-i de viță țigănească,
 (Facă dracu din el iască!)
 Cum face el din votanți
 Cai de streini înhamați.
 Mai cîntă Cucule un pic
 Și lui Gruia, chinez mic,
 C'au umblat să corteșească
 Vază să'și agonisească
 Cu slujbașii satului,
 Fire-ar toți ai dracului.
 Frunză verde lemn sucit
 Mai avem unul vestit
 Ghiță Olde poreclit,
 Căruia-i ziceau tot des:
 Că-l vor pune în sat chinez;
 Chinez mare, lung și lat:
 Peste — giștele din sat!
 Frunză verde de alune,
 Toma Ziță, cu bun nume,
 Gură largă s'a făcut,
 Ca să poată 'mbuca mult.
 Și el de-aceca a votat,
 S'ajungă jurat la sat!
 Cîntă Cucule cu dor,
 Cîntă și preoților,
 Preotului Surdovan
 Și lui popa Butofan;
 Popa cel mai mic și gros
 Au alergat după un os
 Să aibă și el de ros.
 Frunzuliță de vînt dusă

Vai săracă barbă tunsă
 Uită ești, când ești unsă
 Cu untura ce-a rămas
 Din spurcatul papricaș
 Zboară Cucule de-aici
 La popa Achim Dabici,
 Care-i surd și subțirel
 Și la minte ușurel.
 El pe noi ne-a părăsit
 Cu jidanii s'o nfrățit,
 Pe noi, pe toți ne-a lăsat
 Și cu Șeghescu au votat.
 Acum te-i fi săturat
 De papricașul spurcat.
 Trăiește din ai tăi bani,
 Nu te vinde la jidani,
 Tu ești popă nătărău
 Ai băgat nasu'n vâlău
 Iar ce-au picat de pe nas,
 Tot pe barbă ți-au rămas.
 Tu popă cu barbă rară,
 Fire-ai lumii de ocară:
 Voi, păstorii satului
 Vă vindurați dracului.
 Frunză verde Tulipan,
 Mai avem unul: Stoian,
 Care mult s'a supărat
 Că papricaș nu iau dat.
 Dar iau dat vr'o cincii liaringi
 Și le-a mâncat toate cincii.
 Facă-se 'n el priculici.
 Apoi s'a dus de-a votat
 Și el dracului s'a dat.
 Mai cîntă cucule blind,
 Cîntă-le la toți pe rînd,
 La acești oameni renegați,
 De neamul lor lăpădați.
 Cum e și Toma Bălan,
 Viță faină de țigan,
 Că de carne și untură
 Nu-i mai stă limba din gură;
 Tot flecherește mereu;
 Par că și-au-i la vâlău.
 Adam Nincu, George Gruba
 Ce mînau porcii cu fuga
 Ca s'ajungă la vâlău,
 Fi-iar mînat dracu'n tău
 Toți oameni cu avuție
 Au votat pentru rachie.

Zău, rușine să le fie.
 Acum dute iar și zboară
 Cucule, la popi prin țară
 Și le cîntă cu iubire
 După cum e a ta fire:
 Celor ce-au fost cu dreptate,
 Cîntă-le de sănătate
 Și de zile 'ndelungate;
 Pe cei cu coarne de boi
 Mine-i dracu de napoi
 Pînă 'n tîrg la Dorohoi!

Puișorul Cucului din
 Sudul Bănatului.

Iubirea aproapei.

— Dar frate dragă, dacă prinzi mereu pe
 canalia asta la nevasta ta, de ce nu-l omori
 cu'n foc de revolver.

— Fugi de acolo, vrei să omor pe părinții
 tele copiilor mei.

La popici.

Ghiță Cîrnul: Am cîștigat pînă acum trei
 chile de zahăr, două cutii cu țigări, șase pa-
 chete cu luminări, trei sticle cu vin, și toc-
 mai oglinda ceia, care mi-ar plăcea atîta șor-
 am, n'o cîștig. Hotărît lucru, n'am noroc și
 pace.

Redactor responsabil: F A G U R E.

AGENTI

și comisionari pentru articlii en gros cari
 sunt în circulație se primesc în tot locul
 cu proviziune mare. Trimiteți adresa pe o
 cartă postală la firma I a k o b K ö n i g,
 Viena VII/3. Postamt 63.